

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾, 3 straipsnio 3 dalį. Komisija neleido komitetui per atitinkamą terminą išnagrinėti visos būtinos informacijos, įskaitant grąžinamųjų išmokų dydžius, tam, kad šis galėtų pateikti nuomonę dėl reglamento projekto.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su klaidingu 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽²⁾, 164 straipsnio 2 dalies aiškinimu. Apeliantė visų pirma teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai pripažino įgyvendinimo reglamentą Nr. 689/2013 „reguliaru instrumentu žemės ūkio srityje“.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Įgyvendinimo reglamento Nr. 689/2013 teisinio pagrindo nebuvimu arba nepakankamu motyvavimu, taip pat su reglamento pripažinimu „standartinės formos reglamentu“ ir su motyvavimu nustatant nulinio dydžio grąžinamąsias išmokas. Be to, grąžinamųjų išmokų dydžių nustatymo būdui netaikoma teisminė kontrolė. Skundžiamo sprendimo motyvai, siejami su palaipsniui mažėjančiais grąžinamųjų išmokų dydžiais, yra prieštaringi.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su teisės aktų pažeidimu arba akivaizdžia vertinimo klaida, nes Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus. Iš tikrųjų, dėl kai kurių kriterijų Bendrasis Teismas patvirtino tai, kad Komisija savo nuožiūra ir nepateikdama motyvų atsižvelgė į labai ilgą ir seniai buvusį ataskaitinį laikotarpį, t. y. 2009–2013 m., o ne tik į 2013 m., kaip reikalaujama pagal atitinkamų teisės aktų nuostatas, ypač pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies a punktą. Bendrasis Teismas taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad visų pirma dėl kainų skirtumo, palyginti su paukštienos kaina Brazilijoje, nebūtina nustatyti grąžinamųjų eksporto išmokų tam, kad būtų užtikrinta Sąjungos rinkos paukštienos sektoriuje pusiausvyra ir natūrali jų raida bei prekyba toje rinkoje. Galiausiai, Bendrasis Teismas pripažino, kad Komisija padarė klaidą, kai jam pateikė argumentus, kurie skyrėsi nuo pateiktųjų valdymo komitetui.

⁽¹⁾ OL L 196, p. 13.

⁽²⁾ OL L 55, p. 13.

⁽³⁾ OL L 299, p. 1.

2016 m. balandžio 1 d. Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Graikija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Byla C-184/16)

(2016/C 211/43)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Ovidiu-Mihaita Petrea

Atsakovas: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar Direktyvos 2004/38/EB ⁽¹⁾ 27 ir 32 straipsniai, siejami su SESV 45 ir 49 straipsniais, atsižvelgiant į valstybių narių procesinę autonomiją ir į teisėtų lūkesčių apsaugos ir gero administravimo principus, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos įpareigojama ar leidžiama panaikinti Europos Sąjungos piliečio registracijos sertifikata, kuris pagal Prezidento dekreto Nr. 106/2007 8 straipsnio 1 dalį buvo išduotas kitos valstybės narės piliečiui, ir priimti sprendimą jį išsiųsti iš priimančiosios valstybės, kai šis asmuo, nors ir būdamas įrašytas į nepageidaujamų užsieniečių sąrašą ir dėl kurio priimtas sprendimas uždrausti įvažiuoti į šalį dėl viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo pagrindų, prieš tai nepateikęs prašymo panaikinti draudimą atvykti pagal Direktyvos 2004/38 32 straipsnyje numatytą procedūrą, iš naujo atvyko į tą pačią valstybę narę ir joje pradėjo vykdyti verslą, atsižvelgiant į tai, kad šis draudimas atvykti laikytinas nepriklausomu su viešąja tvarka susijusiu pagrindu, kuris pateisina valstybės narės piliečio registracijos sertifikato panaikinimą?

- 2) Jeigu į ankstesnį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar minėtos aplinkybės gali būti prilyginamos Europos Sąjungos piliečio nelegaliam buvimui priimančiosios valstybės teritorijoje, todėl kompetentingos institucijos turi teisę panaikinti Europos Sąjungos piliečio registracijos sertifikatą ir priimti sprendimą šį asmenį grąžinti, kaip tai numatyta Direktyvos 2008/115/EB⁽²⁾ 6 straipsnio 1 dalyje, netgi jei, viena vertus, registracijos sertifikatas paprastai nėra prilyginamas nuolatiniam leidimui gyventi šalyje, o, kita vertus, Direktyva 2008/11/115 *ratione personae* taikoma tik trečiųjų šalių piliečiams?
- 3) Jeigu į tą patį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar kitos valstybės narės piliečio registracijos sertifikato, kuris nėra dokumentas, suteikiantis teisę teisėtai gyventi šalyje, panaikinimas dėl su viešąja tvarka ir visuomenės saugumu susijusių pagrindų ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų nacionalinių institucijų naudojantis procesine autonomija priimtas sprendimas grąžinti šį pilietį, pagal teisingą teisės aiškinimą, gali būti laikomi kaip vienas priimtas administracinis aktas dėl išsiuntimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/38 27 ir 28 straipsnius, kuriam taikoma teisminė kontrolė tokiomis sąlygomis, kokios įtvirtintos tose nuostatose, kuriose numatyta, kokie galimi ES piliečių išsiuntimo iš priimančiosios valstybės narės pagrindai?
- 4) Nepaisant to, ar į pirmą ir antrą klausimus būtų atsakyta teigiamai, ar neigiamai, ar veiksmingumo principui prieštarauja nacionalinių teismų praktika, draudžianti administracinėms institucijoms, o vėliau teismams tuo atveju, kai panaikinamas Europos Sąjungos piliečio registracijos sertifikatas ir priimamas sprendimas jį išsiųsti iš priimančiosios valstybės narės dėl to, kad galioja sprendimas uždrausti kitos valstybės narės piliečiui atvykti į minėtą (pirmąją) valstybę narę, tikrinti, ar priimant šį sprendimą dėl draudimo atvykti į šalį, buvo užtikrintos Direktyvos 2004/38 30 ir 31 straipsniuose numatytos procesinės garantijos?
- 5) Jeigu į ankstesnį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar iš Direktyvos 2004/38 32 straipsnio matyti, kad valstybės narės kompetentingos administracinės institucijos bet kuriuo atveju privalo informuoti suinteresuotąjį kitos valstybės narės pilietį apie sprendimą dėl jo išsiuntimo šiam asmeniui suprantama kalba, kad šis asmuo galėtų veiksmingai pasinaudoti minėtose direktyvos nuostatose numatytais procesiniais teisėmis, net jei šis pilietis nepateikė tokio prašymo?

(¹) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/EB ir naikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB, 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

(²) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008 12 24, p. 98).

2016 m. balandžio 4 d. Högsta förvaltningsdomstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bogusława Zaniewicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Byla C-189/16)

(2016/C 211/44)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta förvaltningsdomstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Bogusława Zaniewicz-Dybeck

Atsakovė: Pensionsmyndigheten

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1408/71⁽¹⁾ 47 straipsnio 1 dalies punkto nuostatos reiškia, kad kitoje valstybėje narėje įgytiems draudimo laikotarpiams, apskaičiuojant Švedijos garantuotą pensiją, galima priskirti pensinę vertę, kuri atitinka vidutinę Švedijoje įgytiems laikotarpiams nustatytą vertę, kai kompetentinga valdžios institucija atlieka proporcingą apskaičiavimą pagal to reglamento 46 straipsnio 2 dalį?